

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α΄

ΑΡΙΘ ΦΥΛΛΟΥ 356

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

1911

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΘΕΝΤΩΝ

Νόμος	Βασιλείου Οικονομίδου, διατελεσάντων αντιπροέδρων του 'Αρ- ρείου Πάγου κλπ.	3
Νόμος, Γ' 30Α' (ὕπ' ἀριθ. 3971) περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς θειώ- σεως τῶν κηποφυτῶν	Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀργίας καὶ ἑορτῶν καὶ ἐν τῇ κωμοπόλει Καρδαμύλη	4
Βασιλευδὴν διατάγματα	Περὶ μετονομασίας τοῦ χωρίου «Σαρασλάρ» τοῦ δήμου 'Αρ- μενίου εἰς «Μέγα Μοναστήριον»	5
Περὶ κανονισμοῦ ἀποδεικτικῆς ταυτότητος δι' ἀπαντας τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὺς τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ	Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Καταστατικῆ τοῦ ἐν 'Αλεξανδρείᾳ Σωμα- τείου «Πανελληνίου Σύνδεσμος»	6
Περὶ ἀναρτήσεως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ 'Αρείου Πάγου, τι- μῆς ἑνεκα, τῶν εἰκόνων τῶν 'Αναστασίου Πολυζωίδου καὶ		

(1)

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς θειώσεως τῶν κηποφυτῶν.

Νόμος, Γ' 30Α' (ὕπ' ἀριθ. 3971)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσασμεν
καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπαγορεύεται ἡ θειώσις τῶν κηποφυτῶν.

Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται μὲ
κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόστιμον εἴκοσι υέ-
χρι διακοσίων δραχμῶν. Τὰ θειωμένα φύλλα μετὰ τὴν ἐκ-
κοπήν των κατασχοῦνται καὶ ὡς πάντη ἄχρηστα ἐξολοθρευ-
ονται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κατό-
χου αὐτῶν.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ'
ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1911.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1911.

Ὁ ἐπί τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ν. Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Περὶ κανονισμοῦ ἀποδεικτικῆς ταυτότητος δι' ἀπαντας τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ
ἀξιωματικοὺς τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 26 τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα Γ' Φ' Μ' Β'
νόμου τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου 1910, «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρε-
σίας τῶν Δημοσίων ἔργων», τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα
Α' Ρ' Ο' Β' τῆς 5ῆς Ἀπριλίου 1884 νόμου «περὶ ἀσφαλείας καὶ
ἀστυνομίας τῶν Σιδηροδρόμων», ὡς καὶ τὰς σχετικὰς διατά-
ξεις τῶν διὰ νόμων κεκυρωμένων συμβάσεων καὶ συγγραφῶν
τῶν διαφόρων ἐν τῷ Κράτει σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοικῶν
ἐταιρειῶν, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν,
Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώμην τῶν
αὐτῶν ἐταιρειῶν, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Κανονίζομεν ἀπὸ τοῦ ἐλευσομένου ἔτους 1912, συμφώνως
πρὸς τὸ συνημένον ὑπόδειγμα, «Ἀποδεικτικῶν ταυτότητος»,
δι' οὗ θέλουσιν ἐφοδιασθῆ, μερὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουρ-
γείων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν (Τμημάτων Προ-
σωπικοῦ), ἅπαντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ τῆς
ξηρᾶς καὶ τοῦ Ναυτικοῦ.

Δυνάμει τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου ταυτότητος οἱ προεξημέ-
νοι ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ, ταξιδεύοντες σιδηροδρομικῶς ἢ
ἀτμοπλοικῶς ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἐν στρατιωτικῇ ἢ πολιτικῇ
περιβολῇ, θέλουσιν ἀπολαμβάνει τῆς κεκανομισμένης ὑπὸ τῶν
σχετικῶν συμβάσεων καὶ συγγραφῶν ὑποχρεώσεων διὰ τοὺς
στρατιωτικὸς ἐκπτώσεως, χωρὶς νὰ ὑπάρχη ἀνάγκη νὰ ἐπι-
δεικνύσῃ πρὸς τούτο φύλλον πορείας ἢ ἀδείας. Ὁφείλουσιν

ὁμοίως ἀπρόφασιστως νὰ ἐπιδεικνύωσι πάντοτε τὸ ἀποδεικτικὸν ταυτῆτος αὐτῶν, ὡς αἰεὶ ζητεῖται τοῦτο ὑπὸ τῶν σιδηροδρομικῶν ἢ ἀτμοπλοικῶν ὑπαλλήλων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν αὐτῶν καθηκόντων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἀποδεικτικὰ ταυτῆτος δέον νὰ τηρῶνται ἀναλλοίωτα, ἀπαγορευομένης οἰασθῆποτε ἐπ' αὐτῶν προσθήκης, διαγραφῆς ἢ ἀποξέσεως.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἀποδεικτικὰ ταυτῆτος ἰσχύουσιν ἐπὶ πενταετίαν (ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ α' ἔτους ἐκάστης πενταετίας, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ τελευταίου ἔτους αὐτῆς).

Ἡ πρώτη πενταετία, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1915, λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1920, ἡ δευτέρα πενταετία, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1921, λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1925, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Κατ' ἐξαιρέσιν, τὰ κατὰ πρότυπον διανεμηθῆσμενα τοῖς Ἀξιωματικοῖς, ἐν ἔτει 1912, ἀποδεικτικὰ ταυτῆτος θέλουσιν ἰσχύει ἐπὶ τετραετίαν ἤτοι ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου τοῦ ἔτους 1912 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1915.

Ἄρθρον 4.

Ἐντὸς τοῦ α' δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ἰσχύος τῶν ἀποδεικτικῶν ταυτῆτος (ἐκάστης πενταετίας ἢ τῆς πρώτης τετραετίας), οἱ διοικηταὶ πᾶσῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ἀρχῶν ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον (Τμῆμα Προσωπικοῦ), ὑφ' ὃ ὑπάγονται, ὀνομαστικὸν κατάλογον πάντων τῶν ὑφ' αὐτοῦ ἀξιωματικῶν, ἐπισυναπτόντες καὶ τὰς ἐν μικρᾷ στρατιωτικῇ στολῇ φωτογραφίας αὐτῶν, μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν φωτογραφιῶν.

Αἱ φωτογραφίαι, ὑποβαλλόμεναι εἰς διπλοῦν, πρέπει νὰ ᾖσιν ἐκτετυπωμέναι ἐπὶ συνήθους φωτογραφικοῦ χάρτου λεπτοῦ, ὅπως ἢ δυνατὴ ἢ ἐπικόλλησις αὐτῶν ἐπὶ τῶν σχετικῶν ἀποδεικτικῶν ταυτῆτος καὶ ἐπὶ τῶν εἰδικῶν βιβλίων τὰ ὅποια τηροῦνται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων, ὡς τοῦτο ὁρίζεται εἰς ἐπομένῃν παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου. Δέον προσέτι αἱ φωτογραφίαι αὗται νὰ ἔχωσι διαστάσεις μήκους μὲν 0,07, πλάτους δὲ 0,06, καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ εἰκονιζομένου ἐν αὐταῖς προσώπου νὰ ἦ ἀσπετῆς καὶ νὰ ἔχη κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ μήκους αὐτῆς μέγεθος 2 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου τοῦλάχιστον.

Τὰ Τμήματα Προσωπικοῦ τῶν Ὑπουργείων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν, μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν σχετικῶν ἀποδεικτικῶν ταυτῆτος ἐπικόλλησιν αὐτῶν ἐνδὸς τῶν ἀντιτύπων τῆς φωτογραφίας ἐκάστου τῶν δικαιούχων ἀξιωματικῶν, ἀριθμοῦσι καὶ καταχωρίζουσι αὐτὰ εἰς εἰδικὰ βιβλία, Δευκώματα καλούμενα, ὑπὸ τῶν προσηρμένων δὲ τμημάτων τηρούμενα.

Ἡ εἰς τὰ Δευκώματα καταχώρισις συνίσταται εἰς τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ἀξιοῦ ἀριθμοῦ ἐκάστου ἀποδεικτικοῦ, τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει τοῦτο, καὶ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν ἐπικόλλησιν, παρὰ τὰ στοιχεῖα αὐτά, τοῦ ἐτέρου ἀντιτύπου τῆς φωτογραφίας τοῦ σχετικοῦ δικαιούχου. Ἡ ἐν τοῖς Δευκώματι τοιαύτη καταχώρισις γίνεται καθ' ἑπλά καὶ ὑπηρεσίας ἢ κλάδους, πρὸς δὲ κατὰ βαθμούς.

Τὰ Τμήματα Προσωπικοῦ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων, μετὰ τὴν προσκεθεῖσαν ἐργασίαν διαβιβάζουσι τὰ ἀποδεικτικὰ ταυτῆτος, προσηκόντως συμπληρωμένα, ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Προσωπάρχων καὶ ἐσφραγισμένα δι' εἰδικῆς πρὸς τοῦτο σφραγίδος, εἰς τὰς οἰκείας στρατιωτικὰς καὶ Ναυτικὰς ἀρχὰς πρὸς διανομὴν αὐτῶν εἰς τοὺς δικαιούχους.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἀποδεικτικὰ ταυτῆτος θέλουσι σφραγίζεσθαι δι' εἰδικῆς κολλικῆς σφραγίδος, ἣν εἰς τὰ ἔχη μὲν τὸν αὐτὸν τύπον πρὸς τὴν ἐπίσημον σφραγίδα τοῦ σχετικοῦ Ὑπουργείου, ἀλλὰ διαφέρουσαν 2 μόνον ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου.

Ἡ σφραγὶς αὕτη ἀπαυπύεται δι' ἐρυθρᾶς μὲν μελάνης διὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ πρασίνης δὲ διὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ἐπιτιθεμένη, καὶ ἀριστερόθεν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ οἰκείου Προσωπάρχου, καὶ ἐπὶ τῆς κατωτέρως πλευρᾶς τῆς φωτογραφίας, οὕτως, ὥστε τὸ ἀποτύπωμα τῆς σφραγίδος νὰ περιλαμβάνῃ τμῆμα τῆς τε φωτογραφίας καὶ τοῦ χάρτου ὑφ' ὃ αὕτη ἔχει ἐπικόλλησθαι.

Ἄρθρον 6.

Οἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πενταετίας νεοκαταστασόμενοι ἢ νεοπροβιβαζόμενοι ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ

τοῦ Ναυτικοῦ ἐφοδιάζονται δι' ἀποδεικτικῶν ταυτῆτος ἐπ' ὄνοματι αὐτῶν ἐκδομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπουργείων, συνεπεία αἰτήσεως τῶν ἀξιωματικῶν τούτων, ἱεραρχικῶς ὑποβαλλομένης, εἰς ἣν συνάπτουσι καὶ τὰς ὁρισμένας εἰς διπλοῦν φωτογραφίας αὐτῶν.

Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐφοδιάζονται δι' ἀποδεικτικῶν ταυτῆτος καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ οἴτινες, δι' οἰονδήποτε λόγον, διατελοῦντες προσκαιρῶς μακρὰν τῶν τάξεων τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, ἐπανέρχονται εἰς ταύτην κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πενταετίας.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἀποδεικτικὰ ταυτῆτος ὑπογράφονται ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει ὑπὸ τῶν κατόχων, εἰς δ' ἀτομικά, ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς ἕτερον πρόσωπον. Ὁ φορέμενος παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης, ἤθελεν ἐπισύρει καθ' ἑαυτοῦ τὰς συνεπείας τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ τοῦτο ἀνεξαρτήτως τῆς καταδίωξεως, εἰς ἣν ὑπόκειται κατ' ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν Σιδηροδρόμων ἰσχυουσῶν σχετικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἀποδεικτικὰ ταυτῆτος, ὧν ἡ ἰσχὺς ἔληξε, δέον νὰ ἐπιστρέφονται ὑπὸ τῶν κατόχων εἰς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα (Τμῆμα Προσωπικοῦ) διαβιβαζόμενα εἰς αὐτὰ ἱεραρχικῶς ὑπὸ τῶν διαφόρων Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἐν περιπτώσει ἀπολείας τοῦ ἀποδεικτικοῦ του, ὁ ἀπολέσας αὐτὸ ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ ἀμελλητῇ περὶ τοῦτου τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχήν. Αἰτεῖται δ' ἱεραρχικῶς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπολεσθέντος ἀποδεικτικοῦ του, ἐπισυναπτῶν ἐν τῇ αἰτήσει του καὶ τὴν κεκανονισμένην φωτογραφίαν του.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ἀποστρατευόμενοι, παραιτούμενοι ἢ ὀπωσθήποτε ἄλλως ἀπομακρυνόμενοι ὀριστικῶς τῶν τάξεων τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας ἀξιωματικοὶ, ὀφείλουσι νὰ ἐπιστρέψωσι τὰ ἀποδεικτικὰ ταυτῆτος αὐτῶν εἰς τὴν προϊσταμένην των ἀρχήν, ἅμα ὡς κοινοποιήθῃ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀποστρατείας των Βασιλικὸν διάταγμα.

Αἱ στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ ἀρχαί, λαμβάνουσαι τὰ ἀποδεικτικὰ ταυτῆτος, τὰ ἐπιστρέφόμενα ὑπὸ τῶν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ναυτικοῦ ὀπωσθήποτε ἀπομακρυνομένων ὀριστικῶς ἀξιωματικῶν, ὡς διελάβετο ἢ προηγουμένη παράγραφος, ὑποβάλλουσι ταῦτα ὀμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀτομικῶν ἐγγράφων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἀξιωματικῶν εἰς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα (Τμ. Προσωπικοῦ).

Ἄρθρον 11.

Ἡ δολία χρησιμοποίησις ἀποδεικτικοῦ ταυτῆτος συνεπάγεται τὴν καταδίωξιν τοῦ δράστου κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους καὶ τὴν ἄμεσον κατάσχεσιν τοῦ ἀποδεικτικοῦ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων σιδηροδρομικῶν ἢ ἀτμοπλοικῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, ἐν τῇ περιστάσει αὐτῇ, διαβιβάζουσι προσηκόντως, διὰ τῶν προϊσταμένων των, τὸ κατασχόμενον ἀποδεικτικὸν ταυτῆτος πρὸς τὸ οἰκείον Πολεμικὸν Ὑπουργεῖον, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρον 12.

Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἀξιωματικοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, ἡ ἄμεσος προϊσταμένη αὐτοῦ ἀρχὴ μεριμνᾷ περὶ τῆς λήψεως καὶ διαβιβάσεως εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον τοῦ ἀποδεικτικοῦ ταυτῆτος τοῦ ἀποβιώσαντος.

Ἄρθρον 13.

Ἀντίτυπον τοῦ παρόντος διατάγματος μετὰ ὑποδείγματος τοῦ ἀποδεικτικοῦ ταυτῆτος δέον νὰ ἦ τοιχοκολλημένον εἰς τοὺς σταθμοὺς καὶ ὑτάσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν ἑταιρειῶν ὡς καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἀτμοπλοικῶν ἑταιρειῶν.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1911.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Ὑπουργὸς
ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΥ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

Ἐξωτερική ὄψις κυανόχρους

Σελίς 4^η

Σελίς 1^η

Αὔξ. ἀριθ.

19 - 19

Αὔξ. ἀριθ. ἀποδεικτικοῦ ταυτότητος

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ (1)

19 - 19

Σιδηροδρομικαὶ καὶ ἀτμοπλοῦκα μεταφοραί,
ἐπὶ τῇ κεκανονισμένῃ ἐκπτώσει,
ΛΕΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ
(ἐν πολιτικῇ ἢ στρατιωτικῇ περιβολῇ)

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ
ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

Τοῦ Κ^{ου}

Ἐντολή τοῦ Ὑπουργοῦ
Ὁ Προσωπάρχης

(1) ἢ Ναυτικῶν

Ἐσωτερική ὄψις λευκόχρους

Σελίς 2^η

Σελίς 3^η

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ
(τῆς 26 Δεκεμβρίου 1911)

Οἱ ἀξιοματικοὶ ταξιδεύοντες σιδηροδρομικῶς ἢ ἀτμοπλοικῶς (ἐν στρατιωτικῇ ἢ πολιτικῇ περιβολῇ), ἐπὶ τῇ κεκανονισμένῃ ἐκπτώσει, δυνάμει τοῦ ἀποδεικτικοῦ ταυτότητος αὐτῶν, ἀφείλοσι νὰ ἐπιδεικνύωσι τοῦτο ὡςάκις ζητεῖται αὐτοῖς ὑπὸ τῶν σιδηροδρομικῶν ἢ ἀτμοπλοικῶν ὑπαλλήλων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων.

Τὰ ἀποδεικτικά ταυτότητος δεόν νὰ τηρῶνται ἀναλλοίωτα, ἀπαγορευομένης οἰαοδήποτε ἐπ' αὐτῶν προσθήκης, διαγραφῆς ἢ ἀποξέσεως.

Τὰ ἀποδεικτικά ταυτότητος ἰσχύουσιν ἐπὶ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ (ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ α' ἔτους τῆς πενταετίας μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ τελευταίου ἔτους αὐτῆς).

Τὰ ἀποδεικτικά ταυτότητος εἰσὶν ἀτομικά, ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς τῆς μεταβίβασεως αὐτῶν εἰς ἕτερον πρόσωπον.

Ἡ δολία χρησιμοποίησις ἀποδεικτικοῦ ταυτότητος συνεπάγεται τὴν καταδίωξιν τοῦ δράστου κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους καὶ τὴν ἀμεσὴν κατάσχσιν τοῦ ἀποδεικτικοῦ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων σιδηροδρομικῶν ἢ ἀτμοπλοικῶν ὑπαλλήλων.

Φωτογραφία

Ἐπιγραφή τοῦ κατόχου

(3)

Πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἀθήναι τῆ 13 Δεκεμβρίου 1911.

Β α σ ι λ ε ῦ,

Κατὰ τὸ ἄρθρον 311 τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων «εἰς τὸ ἀνορατήριον ἐκάστου Δικαστηρίου θέλουν ἀναρτᾶσθαι αἱ εἰκόνας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες διέπρεψαν διὰ τῶν βαθυτάτων γνώσεων, διὰ τῆς πολυπειρίας, τῶν μεγάλων ἀρετῶν καὶ τοῦ χαρακτήρος των».

Ἡ τοιαύτη δὲ τιμητικὴ διάκρισις γίνεται, κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον, διὰ Β. διατάγματος, μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ δι' αὐτῆς τιμωμένου δικαστικοῦ ὑπαλλήλου.

I.

Διττὸς ὁ σκοπὸς, ὃν διὰ τῆς διατάξεως ταύτης προσέθετο ὁ νομοθέτης.

Γεραίρει μὲν οὕτω διὰ τῆς τοιαύτης ἐξαιρετικῆς διακρίσεως τὴν μνήμην ἐκείνων, οἵτινες ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπεδείξαντο ἐπιστημονικὴν τε μάρτυσιν ὑπέροχον καὶ βίον ἐνάρετον καὶ χαρακτήρα θαυμασμοῦ ἄξιον, ὑπομνησκαὶ δ' αἰεὶ τοῖς συγχρόνοις τὴν εἰς τὸ καθήκον προσηλῶσιν, τὸ ἀγαθὸν προβάλλουν παράδειγμα, καὶ εἰς ἀνάπτυξιν τῶν ἠθικῶν τούτων δυνάμειν πρὸς μίμησιν ἐκείνων παρακινεῖ, ὑπακλαίει τὴν τῷ ἀνθρώπῳ συμφερέσθαι τῶν τιμῶν καὶ τῆς δόξης εὐγενῆ ἐπιθυμίαν. Πρόδηλος ἐνταῦθα ἡ ἠθοποιὸς δύναμις τῶν τοιούτων ὑπὸ τῆς Πολιτείας τιμῶν καὶ διακρίσεων.

II.

Ἡ τοιαύτη τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας ἀντίληψις ἔτυχε καὶ ἀλλαγῆ, πού μὲν καὶ νομοθετικῶς, πού δὲ διὰ μόνης τῆς συνηθείας εἰσαγωγείας, ἀναγνωρίσεως.

Οὕτως ἐν Γαλλίᾳ, δυνάμει διατάξεως τοῦ ἄρθρου 78 τοῦ διατάγματος (Decret) τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος τῆς 6ης Ἰουλίου 1810, ἐξ ἧς ἐλήφθη καὶ τοῦ ἡμετέρου νόμου τὸ ρηθὲν ἄρθρον 311, ὁ πρόδρομος τῆς αἰθούσης τῶν συνδιασκέσεων τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου Παρισίων κοσμεῖται διὰ τῶν εἰκόπων καὶ τῶν προτομῶν ἐξέχων νομομαθῶν, οἷον τῶν πατέρων τοῦ ἀστικοῦ κώδικος καὶ εὐαρίθμων ἀρεοπαγιδῶν, ὃν τὰ ὄνματα ἐνεχαράχθησαν ἐν τῇ μνήμῃ πάντων τῶν νομικῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐν Αὐστρίᾳ, χωρὶς δὲ ὑπάρχει εἰδικὴ νομοθετικὴ διάταξις, ἀναρτῶνται ἐνίοτε εἰς τὰς μεγάλας ἐν τοῖς δικαστικοῖς μεγάροις αἰθούσας ὑποδοχῆς, ἢ ἐν τοῖς γραφεῖσις τῶν Πρεσβέρων, αἱ εἰκόνας διαπρεψάντων δικαστικῶν λειτουργῶν.

III.

Ἀλλὰ τοιοῦτον ἔχοντες τοῦ νόμου σκοπὸν, ἠθοπλαστικὸν καὶ εὐγενεῖς ὀμίλησις παραγωγόν, πασιδηλον εἶνε ὅπως πρέπει νὰ καταθέσθαι προσοχὴν ἡ Πολιτεία ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς τοιαύτης διατάξεως, ἵνα τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην τιμὴν ἀπονήμῃ μόνον εἰς τοὺς δικαστικοὺς ἐκείνους, οἵτινες συνεδύσαν ὅλας τὰς νόμους τὰ προσόντα, ἧτις σοφίαν νομικὴν καὶ ἦθος λαμπρὸν καὶ ἐν δοκιμασίαις ἀκαμπτῶν τηρηθῆν. Σοφῶς δ' ἡ νόμος ἐπὶ τούτῳ καὶ χρονικὸν ἔταξεν ὄριον μετὰ τὸν θάνατον, πρὸ τῆς παρέλευσιν τοῦ ὁποῦ δὲν δύναται ν' ἀπονειμηθῇ τοιαύτη τιμὴ, ἵνα ὑπάρχει καιρὸς, ὥστε ψυχρῶς καὶ ἀπαθῶς νὰ ἐκτιμηθῶσιν αἱ ἀρεταὶ τοῦ μεταστάντος, καὶ κοινῇ νὰ μαρτυρηθῇ καὶ ἀξιώσεως ἡ γνώμη περὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

Ἰπὸ τοιούτων ἐμφοροῦμενοι ἰδεῶν καὶ πολὺ μερμηνησάντες ἵνα μὴ ἐλάχιστον ἀποστῶμεν αὐτῶν ἐν τοῖς πράγμασιν, ἐμφοροῦμεν τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι ἐνδείκνυται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς μηδέποτε μέχρι σήμερον ἐφαρμοσθείσης διατάξεως ταύτης μάλιστα νῦν, ὅτε τὸ δικαστικὸν σῶμα ὑπὸ νέους νομοθετικούς καὶ διοικητικούς ἔδρους βιοῦν. προάγεται ὁσμήροισι ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἀποστολῆς, νομίζοντες ὅτι καὶ τὸ μέτρον τοῦτο ἤθελεν εἶναι μᾶλλον κρατῦναι τῆς προκοπῆς αὐτοῦ τὰς καθόλου συνθήκας.

Ἐρ' ὡ ἐν τῆς μακροῦς ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος σφραγῆς τῶν δικαστικῶν προσώπων ἐλάβομεν κατ' ἐκλογὴν ὅσο, περὶ ὃν ὁμῶς ἐν τῷ νομικῷ κόσμῳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ

ἐν γένει ὑπάρχει γνώμη, ὅτι ἀποτελοῦσι φωτεινὰς κορυφὰς, αἵτινες ἀπὸ τῆς περιόπτου αὐτῶν θέσεως διέλαμψαν ἐν τῇ δικαστικῇ σταδιοδρομίᾳ, διὰ τε τοῦ πλοῦτος καὶ τῆς ἐμβριθείας τῶν γνώσεων, ἀλλὰ καὶ τῆς θαυμαστῆς τοῦ χαρακτήρος εὐσταθείας.

Οὗτοί εἰσιν οἱ Ἀναστάσιος Πολυζαΐδης καὶ Βασίλειος Οἰκονομίδης, ἀρχαῖοι Ἀντιπρόεδροι τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπὸ τῶν ὅποιον λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ προτείνωμεν, ὅπως γένηται ἐπαρξίς τῆς ἀκρίσεως τοῦ βασιλικῆς τούτου δικαίουματος. Προτάσσομεν δὲ ἐνταῦθα καὶ βραχυτάτας περὶ τῆς δράσεως αὐτῶν ὡς δικαστῶν ἐξηγήσεις.

IV.

Ὁ ἐκ Μελενίων τῆς Μακεδονίας Ἀναστάσιος Πολυζαΐδης, ἐν Γερμανίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ σπουδάζας τὰ νομικά, μετασφῶν τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821, καὶ πληρεξούσιος γενόμενος ἐν τῇ Συνελευσίᾳ τῆς Ἐπιδαύρου, κατήρξατο τῶν ἔργων αὐτοῦ συντάξας γαλλιστὶ τὴν διακήρυξιν ἐκείνην περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς ἱερότητος τοῦ ἀγῶνος, ἧτις ἐνεποίησε τόσον βαθεῖαν αἰσθησιν ἐν Εὐρώπῃ, ὥστε ἀπεδόθη εἰς τὸν Καποδίστριαν.

Μετὰ τὴν κάθοδον τοῦ Καποδίστρια εἰς Ἑλλάδα ὁ Πολυζαΐδης ἀπήλθε δι' εὐρύτερας νομικὰς σπουδὰς εἰς Παρίσιους, ὅπου μετέφρασε τὴν Πολιτικὴν Οἰκονομίαν τοῦ Δρόζ μετὰ πολλῶν προσθηκῶν.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1833, ἐπὶ Ἀντιβασιλείας, διορίσθη Πρόεδρος τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, ἀρχομένων δὲ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ ἐξεφώνησε λόγον, ἐν ᾧ περιέγονται καὶ αἱ ἐξῆς, καὶ καθ' ἑαυτὰς καὶ διὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐλέγχθησαν, ἀξιωματικῶς οὐκ ῥήσεις:

«Τῆς ἐνεργείας τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας τὰ ὅρια περιλαμβάνονται ἐν αὐτοῖς τούτοις τοῖς νόμοις. Αὐτοὶ καὶ μόνοι ἀποτελοῦσι τὸν σταθμὸν τῆς διαγωγῆς τῆς, οὐδὲ συγχωρεῖται ποσῶς εἰς τὸν Ἰγερμόνα, ἢ εἰς τινα τῶν Ἰπουργῶν, ἢ εἰς ἄλλην ὁποιοδήποτε τῶν δημοσίων ἀρχῶν νὰ φέρῃ τὸ ἐλάχιστον ἐμπόδιον, τὴν ἐλάχιστην παρενόχλησιν εἰς τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς νομοθεσίας κινουμένην ἐνεργείαν τῆς.»

Ἀλλὰ τῆς δικαστικῆς αὐτοῦ ἀντιλήψεως καὶ τοῦ ἀδαμάτου χαρακτήρος τοῦ ἐξοχον ἀπόδειξιν παρέσχε ὁ Πολυζαΐδης κατὰ τὴν πολύκροτον δίκην τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοῦ Πλαπούτα, οἵτινες, ἐπὶ Ἀντιβασιλείας, κατεδιώχθησαν ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ.

Ἡ τότε Κυβέρνησις, ἧς πρωθυπουργὸς ἦτο ὁ Μαυροκορδάτος, δὲν ἐτόλμησε νὰ εἰσαγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὰ ἐπίτηδες ἰδρυθέντα ἔκτακτα στρατιωτικὰ δικαστήρια, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ δικασθῶσιν ἐνάπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἐπίτροπος Ἐδουάρδος Μάσσων ἐπὶ μακροῦς μῆνας παρεσκευάζει τὴν κατηγορίαν, ἐξετάζων πολλοὺς μάρτυρας. Ὅταν δὲ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1834, ἐνόμισεν ὅτι τὰ στοιχεῖα τῆς κατηγορίας ἦσαν ἀκαταγώνιστα, ἐκάλεσε τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου εἰς συμβουλίαν καὶ ἐκθέσας τὰς περιστάσεις αὐτῶν, ἐτόλμησε νὰ βολιδοσκοπήσῃ τοὺς χαρακτήρας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην ἂν εἶνε ἐπαρκῆ πρὸς καταδίκην.

Ἄλλ' ὁ Πρόεδρος Πολυζαΐδης ἠγέρθη εὐθυτενῆς καὶ ἐβροντοφώνησε πρὸς τὸν Εἰσαγγελεῖα τὰ ἐξῆς ἀπαράμιλλα διὰ τὴν δικαστικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ εὐθύτητα ῥήματα:

«Θάπτω εἰς τὰ βάθη τῆς σιωπῆς τὴν αἰτίαν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐνταῦθα συναντήσεώς μας. Οὐδεὶς ὅμως θὰ εἴπῃ γνώμην πρὶν ἢ ὅρα τοῦ νόμου τὸ καλῆσθαι. Ἄν εἶνε δὲ ἀνάγκη νὰ προεἰπωμέν τι, προλέγω ὅτι, ἂν οἱ στρατιωτικοὶ Ἕλληγες εἶνε ἀθῶοι, ἔχομεν τὴν τιμιότητα νὰ τοὺς ἀθῶώσωμεν, ἂν δὲ δὲν εἶνε ἀθῶοι, ἔχομεν ἀρκετὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα, ἵνα τοὺς καταδικάσωμεν εἰς δεσμά, εἰς θάνατον. Ἐπίτροπε, φανέρωσε εἰς τοὺς ἀνωτέρους σου, ὅτι ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν οἱ πολεμικοὶ ἄνδρες τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ροῦμελίας θὰ καταδοῦν ἀπὸ τὸ Ἴτε—Καλὲ νομίμως, διὰ νὰ τοὺς χαρῆ πάλιν ἡ ἀγκάλῃ τῶν παιδιῶν καὶ τῶν γυναικῶν των, ἢ ἀπὸ τὸ Παλαμῆδι διὰ νὰ πάρῃ τὰς κεφαλὰς των ὁ δῆμιος, ἢ ἡμέρα αὐτὴ θὰ εἶνε ἡ ἡμέρα τῆς ἰσχύος καὶ τῆς δόξης τοῦ θρόνου. Ἀλλὰ μὴ γένοιτο ποτὲ νὰ βάλῃ εἴτε δικαστῆς Ἕλληγ, εἴτε

Ἀντιβασιλεύς, εἴτε Ὑπουργὸς τοῦ Βασιλέως, νὰ βάλῃ τὴν ζώνην καὶ τὴν ρομφαίαν τοῦ Βρέννου εἰς τὸν δίσκον τῆς ζυγαρίας. Ἀλλοίμονον, ἂν δὲν ἔχωμεν εἰς τὴν ψυχὴν μας τὸ αἶσθημα τοῦ καθήκοντος».

Μετὰ τὴν συνέντευξιν ἐκείνην ἐδημοσιεύθη τὸ κατηγορητήριον, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀντικατέστησε δύο ἐκ τῶν δικαστῶν, τὸν Πάικον καὶ τὸν Δουκόπουλον, ἵνα τὸ Δικαστήριον ἀποτελεσθῆ ἐκ φίλων πιστῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἐγθρῶν τῶν Καποδιστριακῶν. Οὕτω τὸ Δικαστήριον ἀπέτελεσαν οἱ Πολυζωΐδης, πρόεδρος, φίλος τοῦ Μαυροκορδάτου, ὁ Γ. Τερτσέτης, οἰκοδιδάσκαλος παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Ἀντιβασιλείας, ὁ Δ. Σούτσος, καὶ οἱ νέοι Φ. Φραγκουλῆς καὶ Δ. Βούλγαρης.

Ἐκ τῆς δίκης, διαρκεσάσης ἐπὶ εἰκοσὶν ὄλας ἡμέρας, καὶ παρὰ πάντα τὰ ἔκτροπα καὶ τὰς ἐπεμβάσεις, αἰτίνας ἔλαβον χώραν, οὐδὲν τὸ ἐνοχοποιητικὸν διὰ τοὺς κατηγορουμένους προέκυψεν. Ὅμως ἡ τὴν καταδικὴν αὐτῶν ἐπιδιώκουσα Κυβέρνησις εἶχεν ἐπιτύχει συμφερόν πλειονοψηφίαν παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ καὶ ὅταν ἤρξατο ἡ διάσκεψις τῶν δικαστῶν, οἱ τρεῖς ἐξ αὐτῶν παρουσίασαν ἔτοιμον τὸ σχέδιον τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Πλαπούτας κατεδικάζοντο εἰς θάνατον ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ.

Μάτνη ὁ Πολυζωΐδης, σύμφωνον ἔχων καὶ τὸν Τερτσέτην, προσεπάθουν ἐπὶ ὄρας νὰ τοὺς μεταπεισώσιν.

Ἡ διαφωνία τῶν δικαστῶν, γνωσθεῖσα εἰς τὸ Ναύπλιον, ἔφερε πρὸς τοῦ Δικαστηρίου πλήθη πολιτῶν. Ἡ πλειονοψηφία ἐζήτησε τὴν ἐπικουρίαν τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἄλλ' ὁ Πρόεδρος ἐπιτιμήσας σφοδρῶς τὸν Μάσσωνα, ἤρνεϊτο ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Δικαστηρίου καὶ δημοσιεύσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονοψηφίας, ἣν ἐθεώρει ἄδικον, συνέταξεν δὲ περὶ τούτου πρᾶξιν μετὰ τοῦ Γ. Τερτσέτην.

Λαθὼν ταύτης γνῶσιν ὁ Ἀντιβασιλεύς Μάουερ, διέταξεν τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης Κ. Σχινᾶν νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησιν τῆς Ἀντιβασιλείας. Περιβληθεὶς δ' ἐκείνος τὴν ἐπίσημον στολήν του, εἰσέβαλε μετὰ χωροφυλάκων εἰς τὸ δωμάτιον τῆς διασκέψεως καὶ ἀρνηθέντων τοῦ Προέδρου Πολυζωΐδου καὶ τοῦ Τερτσέτη νὰ ὑπογράψωσι τὴν ἀπόφασιν, οἱ χωροφυλάκες ἔσυραν αὐτοὺς διὰ λακτισμάτων καὶ βλασφημιῶν ἐπὶ τῆς ἔδρας, στίσαντες καὶ τὰ ἐνδύματά των. Τότε ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Πολυζωΐδου ἤκούσθησαν τὰ ἐξῆς λόγια, τὰ ὑπομνηστικόντα τοὺς ἀθανάτους στίχους τῆς πρὸς τὸν Αὐγουστον ὠδῆς τοῦ Ὁρατίου, ἧτις ἐτόνισεν τὸν μεγαλοσπεπέστερον ὕμνον εἰς τὴν εὐστάθειαν καὶ τὸ ἀπτόητον τῆς δικαστικῆς ἰδίᾳ συνειδήσεως.

«Τὸ μὲν σῶμά μου δύνασθε νὰ τὸ κἀμῆτε ἔπως θέλετε, ἀλλὰ τὸν στοχασμὸν μου, τὴν συνείδησίν μου δὲν θὰ δυνήθητε νὰ παραβάσητε».

Οἱ χωροφυλάκες διὰ τῶν λογγῶν συνεκράτουν ἐπὶ τῶν ἔδρῶν τοὺς ἀνθισταμένους δύο δικαστὰς μέχρις οὐ ἐν τῶν μελῶν τῆς πλειονοψηφίας ἀνέγνω τὴν ἀπόφασιν, ἧς τὸ πρωτότυπον ἀνευρεθὲν τῷ 1896 ὑπὸ τοῦ τότε ἐφόρου τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης Γ. Κωνσταντινίδου εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης κατετέθη καὶ σώζεται ἐν τῷ ἱστορικῷ ἀρχεῖῳ τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης, κενὴν φέρον τὴν θέσιν ἐνθα θὰ ὑπεγράσαν ὁ Πολυζωΐδης καὶ ὁ Τερτσέτης.

Τὴν στάσιν ταύτην τῆς Ἀντιβασιλείας καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Σχινᾶ πρώτος ἀπεδοκίμασεν ὁ Πρωθυπουργὸς Μαυροκορδάτος, ὅστις καὶ παρητήθη. Ὁ διάδοχός του ὅμως Κωλέττης ἐφυλάκισε καὶ εἰσήγαγεν εἰς δίκην τοὺς ἡρώας δικαστὰς ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας, ἀλλὰ τὸ Δικαστήριον τοὺς ἠθώωσεν.

Ὁ Πολυζωΐδης διορίσθη τῷ 1835 Ἀρεοπαγίτης, εἴτα προήχθη εἰς Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγένετο δις Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ Γερουσιαστής, παραιτηθεὶς δὲ τῷ 1863 τῆς ὑπηρεσίας, συνέγραψε διαφόρους σπουδαιότητας ἱστορικὰς μελέτας.

**

Ὁ δὲ Βασίλειος Οἰκονομίδης ἐν Μονάχῳ καὶ Βερολίνῳ σπουδάζας, δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ ἑπτὰ ὄλα ἔτη φιλολογίαν καὶ νομικά, εἰσῆλθε τῷ 1843 δύο φέρων διπλώματα

ὡς ὑφηγητῆς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ, συγχρόνως δὲ σχεδὸν διωρίσθη καὶ πρωτοδίκης ἐν Ἀθήναις. Τῷ 1845 διωρίσθη ἔκτακτος καθηγητῆς τοῦ κλάδου τούτου. Ἐνεκὰ ὅμως διαφόρων τότε ἀντιδράσεων διὰ τὴν ὀριστικὴν πλήρωσιν τῆς ἔδρας τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου, ἠναγκάσθη νὰ δεχθῆ τὴν προσνευθεῖσαν αὐτῷ ἔδραν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἐπὶ τριακονταετίαν περίπου, μέχρι τοῦ ἔτους 1875 ἐδίδαξε τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν μετ' ἐπιτυχίας τελείας, χαράξας νέας καὶ ἀσφαλεῖς τρίβους, παρὰ τὰς ἀνωμαλίας καὶ δυσχερείας, ἃς ἡ ἀποτυχία ἢ ἡ μικρὰ εὐδαιμονία τῶν προκατόχων αὐτοῦ καὶ ἡ φύσις τοῦ μαθήματος τότε κατ' ἐξοχὴν παρουσίαζαν.

Δέκα περίπου ἔτη μετὰ τὸν διορισμὸν του ὡς καθηγητοῦ, παρέδωκεν εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεότητα πλήρες ἐρμηνευτικὸν ἐγχειρίδιον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὅπερ ἀπέτελεσεν ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον τὴν μόνην ἀξίαν λόγου πηγὴν ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης. Βραδύτερον δὲ ἡσχολήθη εἰς τὴν συγγραφὴν «Στοιχείων τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου» καὶ ἄλλων τοῦ κλάδου τούτου μελετῶν. Ἦνεν δὲ ἄξιον παρατηρήσεως, ὡς ἐνδεικτικὸν οὐ μόνον τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ σοφίας, ἀλλὰ καὶ τῆς πίστεως, ἣν ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ ἐνέπνεεν, τὸ γεγονὸς ὅτι, τὰ συγγράμματα αὐτοῦ ἤσκησαν ἐν τῇ πράξει τῶν Δικαστηρίων τοσαύτην ἐπιρροήν, καὶ ἀπέλευσαν τοσαύτου κύρους, ὅστε οὐχὶ σπανίως ὑπερέβαλλον καὶ τῶν κειμένων τὴν αὐθενσίαν. Αἱ δὲ γνωμοδοτήσεις του, καὶ μέχρις ἐσχάτων προσαγόμεναι ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, ἀπολαύουσι τῆς ἐκτιμήσεως, ἣν καὶ τὰ responsa τῶν Ῥωμαίων νομοδιδασκάλων τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς.

Διότι ἔρροντι εὐλόγως ὁ Οἰκονομίδης, ὅτι ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη δὲν συνίσταται μόνον εἰς διδασκαλίαν καὶ συγγραφὴν, ἀλλ' ἀποβλέπουσα καὶ εἰς μόρφωσιν ἀναλόγου χαρακτήρος ἐπιβάλλει ἠθικὰς ὑποχρεώσεις, ἃς οὐδενὶ ἐπιτρέπει ν' ἀθετήσῃ ὅτι δὲν ἔχει προσωρινὸν νὰ χρησιμεύσῃ μόνον ὡς ὑπηρετικὴ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, ἀλλ' ἔχει ἰδίᾳ σκοπὸν εὐγενέστερον, ὑπερκείμενον τοῦ χρηματικῆς συμφέροντος, ἰδίᾳ δὲ παρ' ἐκείνοις, παρ' ὧν, διὰ τὴν ὑπέροχον θέσιν καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν κρᾶτος, ἀπεκδέχονται οἱ πολλοὶ ν' ἀκούσωσιν αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης τὴν φωνήν.

Μετὰ τῆς καθηγήσεως τοῦ Οἰκονομίδου συμπίπτει χρονικῶς, ὡς εἰρητὰ, καὶ ἡ λειτουργία αὐτοῦ ὡς δικαστοῦ. Διότι μετὰ τὸν διορισμὸν του ὡς πρωτοδίκου (1844), προήχθη τῷ 1847 εἰς ἐφέτην, τῷ 1851 εἰς Ἀρεοπαγίτην καὶ τῷ 1861 εἰς Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐν ᾧ ἀφ' ἐνὸς συγγράφων καὶ διδασκῶν ἐχειραγώγει τὴν νέαν τῆς πατρίδος γενεάν, εἰς τὰς τότε, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε, σκοπιὰς καὶ δυσαναθάτους τῆς ἐπιστήμης τρίβους, ἀφ' ἐτέρου διὰ τῆς τιμίας αὐτοῦ ψήφου διέγυμνον ἐν ἰσοσκελεῖ πλάσσει τῆς Δικαιοσύνης τὸν ἄρτον. Ἡ τοιαύτη τῆς ἐπιστημονικῆς μελέτης καὶ τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς συμπολίτευσις ὑπεβῆθη ἀμοιβαίως τὸ ἔργον τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ διδασκάλου. Φύσις πρὸ πάντων, ἀλλὰ καὶ ἀνατροφή καὶ ἐκπαίδευσις, παρεσκευάσαν αὐτὸν πρότυπον ἐπιμελείας καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ καθῆκον καὶ ἐξεγύμνασαν πρᾶξιν τὸ ἦθος, ἀλλ' ἀτεγκτον τὴν ἰσχὴν καὶ ἀδαμάντινον τὸν χαρακτήρα. Οὕτως ὥστε δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὡς ὀρθῶς παρετηρήθη, ὅτι ὁ Οἰκονομίδης εἶνε κεκλημένος ἐκ θείας προνοίας διὰ τὴν δικαστικὴν λειτουργίαν.

Τοιοῦτοι, Βασίλει, οἱ ἄνδρες ὧν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ προτείνω τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι, ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ τιμήσῃ τὴν μνήμην, ἐγκρίνουσα, πρὸς πλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου, τὴν ἀνάρτησιν τῶν εἰκόνων αὐτῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου, οὐ ἀπέτελεσαν τιμὰ καὶ ἀξιάγιστα μέλη.

Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος πιστὸς ὑπῆκοος

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ν. Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Περί ἀναρτήσεως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου, τιμῆς ἑνεκα, τῶν εἰκόνων τῶν Ἀναστασίου Πολυζωΐδου καὶ Βασιλείου Οἰκονομίδου, διατελεσάντων ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 311 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τὴν ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Διατάσσομεν, τιμῆς ἑνεκα, τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀναρτήσιν τῶν εἰκόνων τοῦ Ἀναστασίου Πολυζωΐδου καὶ Βασιλείου Οἰκονομίδου, διατελεσάντων ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ διαπρεφάντων διὰ τῶν βαθυτάτων γνώσεων, τῆς πολυπειρίας, τῶν μεγάλων ἀρετῶν καὶ τοῦ χαρακτήρος αὐτῶν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Δεκεμβρίου 1911.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ν. Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

Περί ἐφαρμογῆς τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀργίας καὶ ἑορτῶν καὶ ἐν τῇ κωμοπόλει Κορδαμύλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου ΓΥΝΕ' (ὑπ' ἀριθ. 3455) περὶ Κυριακῆς ἀργίας καὶ ἑορτῶν, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν νόμων ΓΦΜΔ' (ὑπ' ἀριθ. 3544) καὶ ΓΧΙΣ' (ὑπ' ἀριθ. 3616), καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 42 ἀπὸ 21 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Κορδαμύλης.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, τίθεμεν εἰς ἐφαρμογὴν τοὺς μνησθέντας νόμους περὶ Κυριακῆς ἀργίας καὶ ἑορτῶν καὶ ἐν τῇ κωμοπόλει Κορδαμύλης.

Ἐἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τοῦτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1911

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΔΗΣ

(5)

Περί μετανομασίας τοῦ χωρίου «Σαλοκάρ» τοῦ δήμου Ἀρμενίου εἰς «Μέγα Μοναστήριον».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, στηρικτομένη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 17 ἐ. ἔ. ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Ἀρμενίου, ἐγκρίνομεν, ἵνα μετανομασθῇ τὸ χωρίον τοῦ δήμου τοῦτου «Σαρακλάρ» εἰς «Μέγα Μοναστήριον».

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1911.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΔΗΣ

(6)

Περί ἐγκρίσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Σωματείου «Πανελληνίου Σύνδεσμος»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὸ ἐξ ἁρθρῶν 23 καταστατικὸν τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πανελληνίου Σύνδεσμος», τροποποιουμένου τοῦ ἁρθροῦ 3 αὐτοῦ ὡς ἐξῆς:

«Πλὴν τῶν συνδρομῶν καὶ δωρεῶν, ὁ σκοπὸς τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου ἐπιδιώκεται καὶ διὰ δημοσίων διαλέξεων καὶ κηρυγμάτων, ὡς καὶ διὰ παντός νομίμου μέσου τὸ ὅποσον ἢ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἤθελεν θεωρήσει πρόσφορον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτου».

Διατάσσομεν δ' ἐντὸς τῆς α' τριμηνίας ἐκάστου ἔτους νὰ υποβάλληται τῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείῳ ἢ διὰ τὸ προηγούμενον ἔτος λογοδοσία τοῦ Σωματείου τοῦτου, ἐπιφυλασσόμενοι ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἐγκρίσιν Ἡμῶν εἰ μὴ τηρηθῇ ἄρθρον τι τοῦ ἐγκρινομένου καταστατικοῦ ἢ μὴ υποβληθῇ λογοδοσία τις ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο, δημοσιευθὲν ὁλόκληρον μετὰ τοῦ ἐγκρινομένου καταστατικοῦ, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1911.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΔΗΣ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ
ΤΟΥ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἔδρα καὶ σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου.

Ἄρθρον 1. Ἰδρῦθη ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἑδράζει ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πανελληνίου Σύνδεσμος».

Ἄρθρον 2. Ὁ Πανελληνίος Σύνδεσμος σκοπεῖ εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐφεξῆς δὲ, κατὰ τὸ ἐφικτόν, καὶ τοῦ ἀλλαχοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὴν διατήρησιν τοῦ ἔθνικοῦ φρονήματος ἐν ἀκμῇ, τὴν διαπαιδαγώγησιν καὶ διάφωτισιν αὐτοῦ περὶ τῶν διαφορῶν ἔθνικων ζητημάτων, καὶ μερμηνῶν πρὸς συλλογὴν ἐράνων καὶ συνδρομῶν ὑπὲρ τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 3. Πλὴν τῆς συλλογῆς ἐράνων καὶ συνδρομῶν ὁ σκοπὸς τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου ἐπιδιώκεται καὶ διὰ δημοσίων διαλέξεων καὶ κηρυγμάτων, ὡς καὶ διὰ παντός ἄλλου οἰκουμένη μεσοῦ τὸ ὅποσον ἢ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἤθελε θεωρήσει πρόσφορον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ μελῶν.

Ἄρθρον 4. Μέλη τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου γίνονται πάντες οἱ Ἕλληνες τὸ γένος, ἄρρενες καὶ θήλειοι, οἱ καταβάλλοντες μηνιαίαν εἰσφορὰν ἐκ Γ. Δ. 5. Πλὴν δὲ τῆς εἰσφορᾶς ταύτης πᾶν μέλος τοῦ Συνδέσμου δύναται νὰ εἰσφέρει εἴτε ἐφάπαξ εἴτε κατὰ μῆνα, τριμηνίαν, ἑξαμηνίαν, εἴτε ἐτησίως, καὶ ποσὴν ἀνώτερον, ὑπερ ἀναγράφεται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον ὡς δωρεά.

Τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν ἐγγράφονται κατ' ἀλφαβητι-

κὴν τὰξιν εἰς μητροφὸν κατατεθειμένον ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Συνδέσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ διοικήσεως

Ἄρθρον 5. Τὸν Πανελληνίον Συνδέσμον διαικεῖ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ ἐκαστοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων, Ταμίου καὶ Γραμματέως τοῦ Συνδέσμου, τριῶν μελῶν τῆς τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλεξανδρείας, τριῶν μελῶν τῆς ἐν Καίρῳ Ἐπιτροπῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκλεγομένων, ἕξ μελῶν τῶν ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ τῆς Αἰγύπτου, ἀνὰ ἓν κατὰ Προξενικὴν περιφέρειαν, καὶ ἐν τῆς ἐν Σουδάν Ἐπιτροπῆς. Τὰ μέλη ταῦτα ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν Προέδρων τῶν τμημάτων τῆς αὐτῆς Προξενικῆς περιφέρειας, πρὸς τοῦτο καλουμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου.

Ἄπαντα τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς ταύτης Ἐπιτροπῆς δεόν νὰ παρίστανται αὐτοπροσώπως εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἐκτὸς τῶν μελῶν τοῦ Καίρου καὶ τοῦ Ἐσωτερικοῦ, τὰ ὅποια δύνανται νὰ υποδείξωσι μονίμους αὐτῶν ἀντιπροσώπους, μέλη τοῦ Συνδέσμου, καὶ τὰ ὅποια θὰ παρίστανται ἀντ' αὐτῶν κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 6. Τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου ἢ οἱ νόμιμοι αὐτοῦ ἀναπληρωταί.

Ἄρθρον 7. Ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἐποπτεύει τὴν ἐν γένει ἑρμηνείαν τοῦ Συνδέσμου, λαμβάνει πάσας τὰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας κρίνει προσήρους πρὸς ἐνδεδωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνδέσμου, προβαίνει εἰς τὸν διορισμὸν ἢ τὴν παύσιν τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, ἐξετάζει καὶ ἐπικυροῖ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν κατὰ τόπους Ἐπιτροπῶν, ἐρροῦει τῆς λειτουργίας τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, συντάσσει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Συνδέσμου, ὁρίζει τὴν ἡμέραν τῆς συγκλήσεως τῆς ἐτησίως Γενικῆς Συνελεύσεως ἢ ἐκτάκτου τοιαύτης, εἴτε ἰδίᾳ πρωτοβουλία, εἴτε τῇ αἰτήσῃ τῆς τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλεξανδρείας, εἴτε τῇ αἰτήσῃ τριῶν Προέδρων τῶν κατὰ τόπους Ἐπιτροπῶν, ἢ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Προέδρου τῆς ἐν Καίρῳ Ἐπιτροπῆς, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προβαίνει εἰς ἐκτάκτους δαπάνας μὴ προβλεπομένας ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, μὴ ὑπερβαίνουσας δὲ τὰς διακοσίας λίρας ἐν ὄλῳ καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς ἐτησίως χρήσεως.

Τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συνδέσμου.

Ἄρθρον 8. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἀπὸ τοῦ μηνὸς τοῦλάχιστον κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ἀποστελλομένην πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως θεωρεῖται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ ἀποφασίζει ἐγκύρως, όταν παρίσταται τὸ τρίτον τῶν μελῶν αὐτῆς.

Εἰς ἐκάστην πρόσκλησιν ἀναγράφεται καὶ ἡ ἡμερησία διάταξις. Μὴ γενομένης ἀπαρτίως κατὰ τὴν πρώτην πρόσκλησιν, καλεῖται αὐτὴ εἰς συνεδρίαν τὸ πολὺ μετὰ πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς πρώτης, ὅτε θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅσοδήποτε καὶ ἂν εἴη ὁ ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τοπικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 9. Αἱ κατὰ τόπους Ἐπιτροπαὶ ἀποτελοῦνται: Α') Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 1) ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κοινότητος ἢ ἐνὸς τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτῆς, 2) ἐκ τῶν Προέδρων ἢ νομίμων αὐτῶν ἀντιπροσώ-

πων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐν ἐνεργείᾳ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ψηφίσεως τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ Ἑλληνικῶν Σωματείων, Ἀδελφοτήτων καὶ Συλλόγων, καὶ 3) ἐξ 24 μελῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλεξανδρείας. Ἐξαιρετικῶς τὰ πρῶτα 24 αἰρετὰ μέλη τῆς Ἐφορείας ἀποτελοῦσιν οἱ πρῶτοι ἰδρύσαντες τὸν Συνδέσμον. Ἐφ' ἧς ἵνα πᾶν ἄλλο συσταθῆτόμενον Ἑλληνικὸν Σωματεῖον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συμμετάσχη τῆς Ἐφορείας τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου, δεόν νὰ ἀριθμῆ τοῦλάχιστον πενήτην καὶ τακτικὰ μέλη καὶ βίον ἐνεργὸν διετή. Β') Ἐν Καίρῳ ἐκ τριακονταμελοῦς Ἐπιτροπῆς ὡς αὕτη εἶνε κατηρητισμένη καὶ λειτουργεῖ ἤδη, καὶ Γ') ἐν τῷ ἔσωτερικῷ (Σουδάν καὶ ἄλλοι) ἐκ τῶν μελῶν ὅσα ἤθελον ὑποδείξει οἱ ἐν ἐκάστη περιφερείᾳ διαμένοντες ὁμογενεῖς ἐκάστη δ' αὐτῶν εἶνε ἐλευθερὰ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ διέποντος αὐτὴν κανονισμοῦ, ὅστις ἐφαρμόζεται μόνον μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου, τὸ ὅποιο ἐν συμπράξει μετὰ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖ τὰ δεόντα πρὸς ἐνδεδωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνδέσμου.

Τὰ Προεδρεῖα τῶν ἐκτὸς τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐπιτροπῶν συγκείμενα ἐξ ἐνὸς Προέδρου, Ἀντιπροέδρου, Γραμματέως καὶ Ταμίου, ἢ καὶ ἐνὸς ἢ δύο Συμβούλων, ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσι τὸν Πρόεδρον τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἅμα τῷ καταρτισμῷ αὐτῶν.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως Ἐπιτροπῆς τινὸς ἢ καὶ ἀμελείας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς, ἢ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δικαιούται νὰ προβαίνει εἰς σύστασιν νέας τοιαύτης ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν πρὸς τοῦτο ἀρμοδίων.

Ἐκάστη Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ συντάσῃ τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς, ὅστις υποβάλλεται εἰς τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κεντρικὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐγκρίσιν. Μόνον δὲ μετὰ τὴν ἐγκρίσιν προβαίνει εἰς τὰς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ προβλεπομένας δαπάνας. Οὐδεμίᾳ ἄλλῃ δαπάνῃ ἐπιτρέπεται ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ πόρων τοῦ Συνδέσμου καὶ διαθέσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 10. Αἱ συνδρομαί, αἱ δωρεαί, τὰ κληροδοτήματα καὶ οἰαδήποτε ἄλλαι εἰσπράξεις, ἀποτελοῦσι τοὺς πόρους τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου.

Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα κατατίθενται ἐπὶ τόκῳ καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συνδέσμου εἰς τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑποκαταστήματα τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν καὶ μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν τῶν ἐξόδων δι' ἐπιμελείας καὶ τῶν ἄλλων δαπανῶν, τὰς ὁποίας ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἤθελε ψηφίσει συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3ον τοῦ παρόντος καταστατικοῦ, τὰ ὑπόλοιπα χρήματα ἀποστέλλονται (ὅσῳκις ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει τοῦτο κατάλληλον) ἀποκλειστικῶς μόνον εἰς ἐκάτερα ἢ ἀμφότερα τὰ πολεμικὰ ταμεῖα, τὸ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ τὸ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου. Πᾶσα ἄλλη διάθεσις ὅσοδήποτε κοσοῦ ρητῶς ἀπαγορεύεται.

Αἱ διάφοροι Ἐπιτροπαὶ ὀφείλουσι νὰ πέμπωσι τὸ ἑκαδύτερον κατὰ τριμηνίαν τὰ πρὸς αὐτῶν εἰσπραττόμενα χρήματα εἰς τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ Γενικῶν Συνελεύσεων.

Ἄρθρον 11. Ἀπὸ τοῦ ἔτους, κατὰ μῆνα Φεβρουαρίου, συνέργεται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συνδέσμου, ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελε-

συνέλευσης Ἐπιτροπῆς, ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐπιτροπῆς, ἐκ τοῦ Προεδρείου τῆς Ἐπιτροπῆς Καίου καὶ δεκά μελῶν αὐτῆς κατ' αὐτῆς ἐκλεγομένων, καὶ ἐκ τῶν Προέδρων τῶν διαφόρων τοῦ ἑσπερικοῦ τῆς Αἰγύπτου, τοῦ Σουδᾶν καὶ ἄλλου Ἐπιτροπῶν.

Τὰ ἐκτὸς τῆς Ἀλεξανδρείας διαμένοντα μέλη τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως δύνανται ν' ἀντιπροσωπεύονται κατ' αὐτὴν δι' ἀντιπροσώπων, μελῶν τοῦ Συνδέσμου, ἑγγράφως πρὸς τοῦτο ὑποδεικνυομένων εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Συνδέσμου τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς Συνεδρίας. Τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου, ἢ εἰ τούτου νόμιμοι ἀναπληρωταί.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θεωρεῖται ἐν ἀκρίβει, ὅταν τὰ ἡμίση τῶν μελῶν πλέον ἐνὸς εἴνε παρόντα ἢ ἀντιπροσωπεύονται.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀκρίβειας ἀναβάλλεται ἡ Συνεδρία ἀλλ' ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ τότε ἡ Συνέλευσις συνεδριάζει ἐγκύριως, ὅσοσδήποτε καὶ ἀν' ἢ ὁ ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων.

Τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καλεῖ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου δι' ἰδιαιτέρων προσκλήσεων ὁκτώ ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδρίας. Ἐν τῇ προσκλήσει δ' ἀναγράφεται ἡ ἡμερησία διάταξις.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον, τοὺς δύο Ἀντιπροέδρους, τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συνδέσμου, καὶ δύο ἐλεγκτὰς τῶν λογαριασμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἴθιλε καταστῆ δυνατὸς ὁ διορισμὸς αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀπαντᾷ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου τῶν διαμενόντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐπιφέρει τὸν πρότυπολογισμὸν, τὸν ὁποῖον ὑπεβάλλει ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, καὶ λαμβάνει γνώσιν τῆς λογοδοσίας τῆς τελευταίας ταύτης καὶ τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πεπραγμένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ Προεδρείου.

Ἄρθρον 12. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου ἀντιπροσωπεύει τὸν Πανελλήνιον Σύνδεσμον καθ' ἅπασας τὰς σχέσεις αὐτοῦ ἀπέναντι πάσι ἀρχῆς καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 13. Οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀναπληροῦσι νομίμως τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον ἢ ἀπόντα, εἰς πάντα τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτοῦ, προτιμωμένου τοῦ πλειοψηφήσαντος κατὰ τὴν ἐκλογὴν.

Ἄρθρον 14. Ὁ Γραμματεὺς συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν γενικῶν Συνελεύσεων καὶ τῶν συνεδριῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, συντάσσει καὶ συνομογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου πάντα τὰ ἔγγραφα καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα καὶ τὰ ἀρχεῖα αὐτοῦ.

Τὸν Γενικὸν Γραμματέα κωλυόμενον ἀναπληροῦ ἕτερον μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποδεικνυόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 15. Ὁ Ταμίαις εἰσπράττει τὰ εἰσοδήματα τοῦ Συνδέσμου, ὑπογράφει τὰς ἀναγκαίαις ἀποδείξεις καὶ ὑποχρεοῦται καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα νὰ καταθέτῃ εἰς τὰς ἐπι ταύτῃ ὀρισμέναις Τραπεζαῖς τὰ εἰσπραττόμενα ποσά.

Ἄρθρον 16. Αἱ εἰσπράξεις γίνονται ἐπὶ τῇ βᾶσει δι' πλοτύπων ἢ τριπλοτύπων ἠριθμημένων ἀποδείξεων, ἢ δι' εἰσοδήτου ἄλλου τρόπου, τὸν ὁποῖον ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἴθιλε κρίνει προσφορώτερον.

Οἱ Ταμίαι τῶν κατὰ τόπους Ἐπιτροπῶν ἐνεργουσι τὰς εἰσπράξεις, καθ' ὃν τρόπον ἐνεργοῦνται αὐταὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ στέλλωσι κατὰ τριμηνίαν τὸ βραδύτερον πρὸς τὸν Κεντρικὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ταμίαν, 1) κατάλογον τῶν μελῶν τῆς περιφερείας αὐτῶν, 2) κα-

ταστάσεις τῶν ἐνεργηθειῶν εἰσπράξεων, καὶ 3) τὰ εἰσπραχθέντα ποσά.

Ὁμοίως ὀφείλουσιν οἱ ἴδιοι Ταμίαι νὰ στέλλωσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους τὰ στελέχη τῶν ἀποδείξεων πρὸς τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν, ὅστις ἐκδίδει τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

Τὸν Ταμίαν ἀπόντα ἀναπληροῦ μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Προεδρείου.

Ἄρθρον 17. Πᾶσα πληρωμὴ ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βᾶσει ἐντάλματος ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

Τὰ εἰς τὰς Τραπεζαῖς κατατιθέμενα ποσὰ ἀποσύρονται ἐπὶ τῇ βᾶσει ἀποδείξεων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ γραφείων.

Ἄρθρον 18. Τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου τοῦ Συνδέσμου ἀποτελεῖται ἐξ ὅσων προσώπων ἴθιλε κρίνει ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἶνε ἐμμισθοί, διορίζονται δὲ καὶ παύονται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ ἰσολογισμοῦ.

Ἄρθρον 19. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης χρήσεως, ἥτις λήγει τῇ 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, καταρτίζεται ὁ ἰσολογισμὸς, ὅστις ἐλέγχεται ὑφ' ἐνὸς ἢ δύο ἐλεγκτῶν, μελῶν ἢ μὴ τοῦ Συνδέσμου, ἀλλὰ μὴ ἀνηκόντων εἰς οὐδεμίαν Ἐπιτροπὴν καὶ ἐκλεγομένων κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ὅσον καταστῆ δυνατὸς ὑπ' αὐτῆς ὁ διορισμὸς τῶν ἐν λόγῳ ἐλεγκτῶν μετὰ ταῦτα ὁ ἰσολογισμὸς οὗτος δημοσιεύεται μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐλεγκτοῦ ἐν περιλήψει. Πᾶν δὲ μέλος τοῦ Συνδέσμου δύνανται νὰ λάβῃ γνώσιν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 20. Ἡ σφραγὶς τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου φέρει ἐν τῷ μέσῳ τὸν Βυζαντινὸν Σταυρὸν, καὶ ἐν κυκλικῷ περιθωρίῳ τὰς λέξεις «Πανελλήνιος Σύνδεσμος 1875».

Ἄρθρον 21. Ἐπέτειος ἑορτῆ τοῦ Π. Συνδέσμου ὀρίζεται ἡ 25 Μαρτίου ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 22. Ὁ Πανελλήνιος Σύνδεσμος ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν θέλει δὲ ζητήσῃ ἐγκύριως καὶ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτοῦ ὡς νομικοῦ προσώπου παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 23. Τὸ πρὸν Καταστατικὸν δύναται νὰ τροποποιηθῇ μετὰ παρέλευσιν διετίας τοῦλάχιστον διὰ μυστικῆς ψηφιστικῆς τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐξαιρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 2 καὶ 10. Ὅπως δὲ τροποποιήσῃ τις γίνῃ δεκτὴ, δεόν: 1) ν' ἀναγραφῇ αὐτὴ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει καὶ γνωστοποιηθῇ εἰς τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως δεκά ἡμέρας πρὸ τῆς πρὸς τοῦτο ὀρισθείσης συνεδρίας, καὶ 2) νὰ ψηφισωσιν ὑπὲρ αὐτῆς τὰ τρία τέταρτα τῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν παρόντων μελῶν.

Πρόεδρος *Γεώργ. Κ. Ζαβουδάκης*

Ἀντιπρόεδροι: Ἀδρ. Α. Δημητριάδης

Βοσ. Σ. Κασιούλης

Γενικὸς Γραμματεὺς *Γ. Ροῦσσος*

Ταμίαις *Α. Ε. Μπενάκης*

Σύμβουλοι καὶ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Ι. Ἀνδρικόπουλος, Ι. Σιαπᾶς, Α. Κωνίδης, Κ. Ροδόπουλος,

Α. Παλαιολόγος, Α. Ταμβακόπουλος, Μιλτιάδης

Βιτιάδης, Β. Σαράντης, Ν. Τσάμης.